

Jeg vil appellere om, at man nøje overvejer, hvor meget der egentlig er behov for til forebyggelse af folkesundheden i Danmark, således at der bliver brug for de mennesker, der opbygger denne viden.

For det andet vil jeg gerne understrege, at det internationale aspekt i uddannelsen er noget, vi vægter meget højt fra Venstres side. Det er nødvendigt, at vi i Danmark benytter os af alle de erfaringer, der er draget i udlandet. Vi ønsker samtidig, at der inddrages personer fra andre steder og andre lande i hele processen, både i ledelsen og i selve uddannelsen som undervisere, censorer osv.

Vi finder det dog lige så vigtigt, at det bliver en dansk uddannelse, som er rettet mod specifikke forhold, der gør sig gældende her i landet. Vi er på ingen måde afvisende over for en internationalisering, tværtimod, men vi finder det vigtigt, at vi ikke negligerer det danske aspekt.

For det tredje finder jeg tanker om en evaluering ganske udmærkede. Vi finder, at man bør gøre dette på et meget tidligt tidspunkt og måske endda endnu tidligere, end der i første omgang var lagt op til fra ministeriernes side. Derfor er jeg også glad for at høre undervisningsministerens løfte om, at der vil blive en løbende evaluering gennem uddannelsesforløbet.

Afslutningsvis vil jeg lige runde det, der skete her i Folketingssalen den 9. maj, hvor sundhedsministeren fra talerstolen lovede, at der skulle finde en forhandling sted, inden uddannelsen blev sat på skinner. Det har allerede været vendt.

På baggrund af det løfte, der blev givet, forventer jeg selvfølgelig også, at ministeren råder bod på den manglende forhandling, der har været på nuværende tidspunkt, ved efter dagens debat at etablere nogle samtaler, hvor vi kan få snakket os til enighed om, hvordan denne uddannelse kommer bedst muligt fra start. I det store og hele vil vi fra Venstres side støtte intentionerne i overvejelserne om den nye Master of Public Health-uddannelse.

Vi ser derfor frem til det videre arbejde med udformningen og planlægningen af en ny uddannelse i folkesundhed og kan derfor heller ikke stemme for den foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Min første bemærkning går på dimensioneringen, som også har undret mig, nemlig hvorfor

uddannelsen skal starte to steder samtidig. Men hr. Kim Mouritsen ved jo godt, at det er, fordi det hele er styret af lobbyisme. Enhver ved, at hvis man planlagde reelt, ville man planlægge ét uddannelsessted. Men i og med, at man først har givet et løfte til København, og århusianerne så også kom og ville have uddannelsen, skal man lave to uddannelsessteder.

Til sammenligning kan jeg oplyse, at Tyskland med 80 millioner indbyggere har to uddannelsessteder – det er nok i underkanten for tyskernes vedkommende, vil jeg dog understrege. Men at der startes to steder i Danmark, er ikke klogt, og det skyldes kun, at man ikke har været styret af fornuft, men af, hvem der har hevet i en.

Jeg var meget enig i det meste af det, hr. Kim Mouritsen sagde, og derfor forstod jeg ikke helt, hvorfor Venstre er imod dagsordenen. Den understreger internationalisering, understreger, at vi skal bygge på betænkningen, og understreger, at der skal være forhandlinger. Så vidt jeg kunne høre, var det alt sammen indeholdt i hr. Kim Mouritsens tale.

Er det selve spørgsmålet, om uddannelsen skal være lægestyret eller ikkælægestyret, som er centralt? Det er klart, at hvis man bygger på betænkningen, må den ikke være lægestyret, så skal den være selvstændig. Er det det, der skiller Venstre, SF og Enhedslisten, eller hvad er det?

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Både hr. Kjeld Rahbæk Møller og nu også hr. Kim Mouritsen undrer sig over, at det skal være to universiteter. Jeg synes, det er rimeligt, at vi taler om en mulighed både for dem, der bor østpå og vestpå i Danmark, for at gå ind i en sådan uddannelse. Og der bliver jo kun to uddannelsessteder, hvis der er tilstrækkelig mange, der melder sig, ellers vil man samle det, så det kun bliver ét sted.

Jeg synes også, det er en mistænkeliggørelse, når man ikke tror, at to universiteter kan samarbejde om en sådan uddannelse. Jeg synes, det netop åbner vejen for det samarbejde, som jeg finder vigtigt også på universitetsområdet.

Hr. Kjeld Rahbæk Møller går også meget stærkt imod, at MPH-uddannelsen skal lægges i universitetsregi. Der er noget, der tyder på, at hr. Kjeld Rahbæk Møller har fået ordet nepotisme galt i halsen. Der er i oplægget lagt meget vægt på, at den forskningseksperitise, der netop findes på universiteterne, skal udnyttes, og at